

שומרי ישראל

כמה לא חלים ולא רגושים מושליו ביהם אלינו;
כי אלמלי היתה להם הכנה כלשהי וקצת טקט לנבוננו,
היו שולחים לישוג שבגלו עברי שוטרים, לכל הפחות,
מחצה על מחצה: יהודים וערבים במספר שווה.

בנראה, און הזכויות ניתנות מאליהן. רק על ידי
תביעה תמידית ומלחמה שאינה פוסקת בערן הן נר-
כשות לאט, לאט.

חובה עלינו להרש את השאלה על יצירת נפח
עברית בעמק עם עפולה בראשה. שאלה זו, שנת-
עוררה עוד לפני המאורעות, צריכה סוף סוף למצוא
את פתרונה.

ואל יבואו המספקים בחששות ובהיסוסים. הן
היה מי שהתאונן (ח' ד. איזמו'יק ב"הארץ") על הפ-
רדת תל-אביב מיפו בשעתה, שהיתה, לפי דעתו, שניאף
רבה ומעשה בלתי אחראי בהחלט. הוא ראה בזאת
משום המעטת הרמות והנמכת הקומה של העיר העב-
רית. אלמלי קבלנו את דעתו של ח' איזמו'יק, האם לא
היה סופו של ת"א כסופה של ירושלים.

נפה עברית ומשטרה עברית בעמק
יורעאל!

ואז ממילא תפתר גם שאלת ההגנה והשמירה על
העמק העובר ויושב בעמק.

לילה לילה נכנס לו ביעה אוטו אל המושב, צורת
צורות ותכופות בשופרו, נוצעות עיני האש שלו בעברו
ולכות פתאום בהעצרו; מתעכב על הכביש אשר על יד
הכרמל וקובע לו שם שביתה לאוזה זמן.

וכעבור רגעים אחרים ישמע סלסול חזני של זמרה
ערבית המשתפך ועולה בדומית הליל.

ויש אשר אישם מנצנץ באפלה אור פנס ואחד
המושבים יעבור על יד המקום הזה, והיושבים באוטו
מונים אליו באיזו טענה; והיה אם יענה המטאף בעבר-
רית ונפסקה השיחה בראשיתה ונחנקה בניתולתה.

אלה הם שומרינו הבאים אלינו מנצדת לפקדנו
לילה לילה; עין המשטרה פגזחה על הסביבה לבטרה
ולחשניה עליה.

אולם אם הישוב העברי אינו כפני טובה ואינו
מקפח שבר כל ברית וכל מי שעוסקים בהגנת הצבד
כאמנה ועומדים לימינו בעת צרה, ובאי כוהנו מהללים
דמשבחים אותם בכל עת ובכל שעה (השיחות עם דב-
ציב בנחלל ובעין חרוד), הרי בכל זאת הזנחה רבה היא
ושניאף עצומה אשר אין לה נפרה, כי מה שעשו אנו
משמועים, ומה שלא עשו אין אנו מודיעים...

ומסביב להגנה זו ודחשים כמות הרחגים;
האם היו השלמונות נודנים ככה לנבי כפר ערבי,
האם היו שולחים שמה חבגרת שוטרים עברים שאינם
מכונים ערבית, היתואר כדבר הזה?